

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 8. listopadu 2019 v trestní věci odsouzeného **Minh V. H.**, narozeného [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku se **zamítá** žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu v Olomouci, sp. zn. 5T 187/2018 ze dne 14. 12. 2018.

Odůvodnění:

Odsouzený podal soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedeného rozhodnutí. Polovinu uloženého trestu odsouzený vykonal dne 6. 10. 2019, přičemž konec věznění připadá v jeho případě na den 6. 1. 2020.

Dle § 88 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z nashromážděných podkladů bylo zjištěno, že časová podmínka výkonu poloviny trestu byla u odsouzeného splněna, když zákonem vyžadovanou délku trestu vykonal 6. 10. 2019. Jde ovšem pouze o první ze tří zákonem kumulativně stanovených podmínek nutných k případnému podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Soud se dále zabýval podmínkou prokázaného polepšení. Za podstatný soud považuje v první řadě fakt, že odsouzený byl do výkonu současného trestu dodán orgány Policie ČR, namísto aby dobrovolným a svědomitým přístupem k nástupu trestu prokázal, že jeho uložení potenciálně povede k jeho nápravě. Svůj postoj k výkonu trestu odnětí svobody a vlastnímu polepšení tak sám devalvoval již v počátku.

Z hodnotící zprávy ředitele věznice bylo dále zjištěno, že přístup odsouzeného k naplňování účelu trestu je na dobré (standardní) úrovni, k jeho chování a vystupování nejsou připomínky, aktivně plní program zacházení, má slušné vystupování. Odsouzený nebyl po dobu věznění kázeňsky trestán, avšak nedosáhl dosud ani na žádnou kázeňskou odměnu, přestože je ve výkonu trestu odnětí svobody od července 2019. Odsouzený je rovněž stále zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciací, tj. nedosáhl na skupinu I., což svědčí o zřejmých rezervách a nevyužitých možnostech v plnění programu zacházení. Ačkoli hodnotící zpráva neobsahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

žádné veskrze negativní poznatky o odsouzeném, je třeba vidět, že svým chováním a vystupováním nevybočuje nad úroveň průměru. V tomto směru lze zároveň vhodně poukázat na nálezy Ústavního soudu ČR věnující se problematice podmíněného propuštění sp. zn. II ÚS 482/18 ze dne 28. 11. 2018, v němž druhý senát Ústavního soudu při výkladu pojmu „polepšení“ konstatoval: „*Lze mít za to, že každý odsouzený žádající o podmíněné propuštění by zpravidla měl získat alespoň nějakou kázeňskou odměnu. Pokud se tak nestalo nebo pokud má odsouzený nezahlašený kázeňský trest, je to signál naznačující, že k polepšení nemuselo dojít.*“

Ač si je soud vědom skutečnosti, že je odsouzený cizincem, který nevládne českým jazykem, pročez je pro něho pobyt ve věznici nepochybně komplikovanější, nelze přehlédnout, že již v minulosti vězněn byl a má tedy s vězeňským prostředím v České republice osobní zkušenost. Současně již odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn, a musel tedy splnit podmínky, které zákon pro podmíněné propuštění předpokládá, nelze tedy akceptovat argument, že není schopen získávat kázeňské odměny a není si podmínek pro podmíněné propuštění vědom.

Dle názoru soudu existují stále nevyčerpané možnosti působení trestu na odsouzeného, což je v jeho případě o to podstatnější, uváží-li soud, že si evidentně stále příliš neujasněl situaci ohledně toho, jakým směrem se bude ubírat jeho život v případě propuštění na svobodu. Odsouzený i v průběhu veřejného zasedání opakovaně uváděl, že plánuje zůstat v České republice, bude žít se svou přítelkyní Sabinou K. a má zde zajištěné zaměstnání na pozici kuchaře. Odsouzený tak fakticky deklaruje, že se bude opětovně dopouštět téže trestné činnosti, za kterou byl odsouzen a je aktuálně vězněn, neboť nerespektoval trest vyhoštění uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 21. 11. 2014, čj. 4T 187/2014 – 521 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 11. 2014, čj. 68To 312/2014 – 575. Povinností odsouzeného je v první řadě opustit Českou republiku a respektovat trest vyhoštění, který mu byl uložen.

Pro úplnost soud dodává, že za situace, kdy odsouzený nenaplnil podmínku polepšení, bylo by již nadbytečné zabývat se podrobným hodnocením poslední zákonné podmínky spočívající v možnosti vyslovení prognózy řádného života, neboť nesplnění jen jedné podmínky postačuje pro zamítnutí žádosti.

S ohledem na výše uvedené nebylo možno žádosti odsouzeného vyhovět a soud žádost odsouzeného zamítl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladno 8. listopadu 2019

Mgr. Vít Sochovský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.